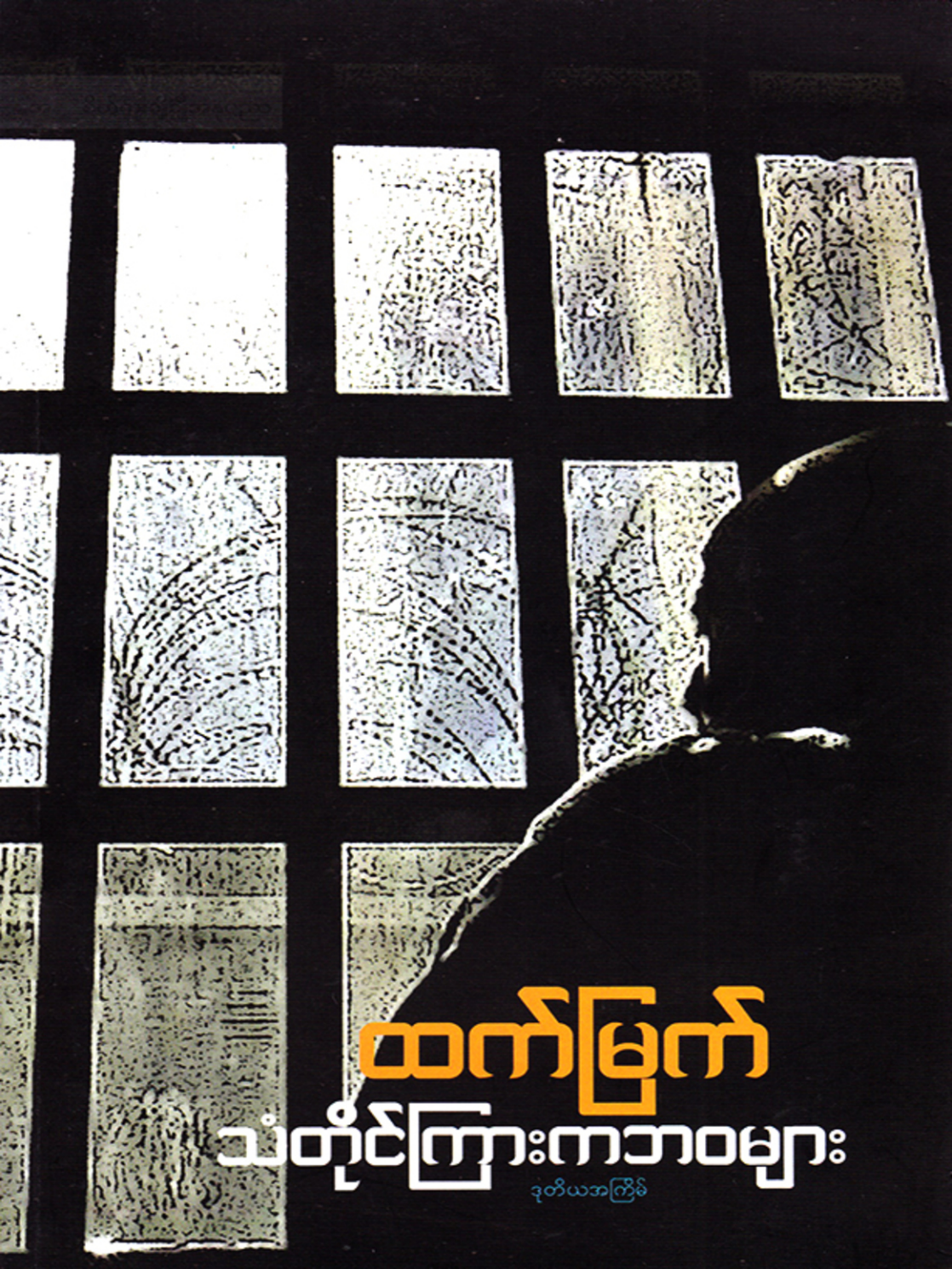

ထက်မြက်

သံတိုင်ကြားကဘဝများ

ဒုတိယအကြိမ်

စာရေးသူ၏ အမှာ

ထောင်ဘဝ

ထောင်အကြောင်း ရေးသော စာရေးဆရာများ နှင့် စာအုပ်များ တွင် လူထု ဦးလှ၏ "လှောင် ချိုင့်တွင်းမှ ငှက်ငယ်များ"၊ "ထောင်နှင့်လူသား" ၊ "စစ်၊ အချစ်နှင့်ထောင်"စသော စာအုပ်အများ အပြားမှာ အလွန်ထင်ရှားခဲ့ပါသည်။ ။ ပုဒ်မ ၅ ဖြင့် ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီခေတ်က အထိန်းသိမ်းခံရစဉ် နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသား တစ်ယောက်အဖြစ် ရရှိသည့် နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသား အခွင့်အရေးအရ ထောင်ထဲတွင် ထောင်ကျများ ၏ အကြောင်းကို ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား (Political Prisoner) ကို စာနယ်ဇင်းများက တင်စားသောအနေဖြင့် Prisoner of Conscience ယုံကြည်ချက်အတွက် အကျဉ်းကျခံရသူဟု ရေးသားတတ်ကြပါသည်။ ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားဆိုသည်မှာ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားပင် ဖြစ်၏။

ယုံကြည်ချက်အတွက် အကျဉ်းကျခံရသူဟု နာမည်ပြောင်းခေါ်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ပါလီမန်ဒီမို ကရေစီခေတ် စတင်ကတည်းက ထိုဝေါဟာရ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ နိုင်ငံရေးအရ မတူ၊ သဘောထားကွဲပြားခြင်း၊ အာဏာရ နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင် တစ်ဦး (သို့မဟုတ်) နိုင်ငံရေးပါတီတစ် ရပ် (သို့မဟုတ်) အာဏာသိမ်းအဖွဲ့အစည်း တစ်ခု (သို့မဟုတ်) အာဏာသိမ်း စစ်တပ်တို့ ကို ဆန့်ကျင် သော တစ်န

ညင်းအားဖြင့် ထိုအာဏာသိမ်း အစိုးရကို ပြုတ်ကျရန် ဖယ်ရှားရန် ဆန့်ကျင်မှုပြုသူကို နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားဟု ခေါ်ဆိုခဲ့သည် မှာ ရာစုနှစ်နှင့်ချီ၍ ရှိလာခဲ့ပါပြီ။ ပဒေသရာဇ်ခေတ်က မင်း တစ်မင်းကို ပုန်ကန်ပြီး နန်းရယူစဉ်ကလည်း နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားဟု ဝေါဟာရ မရှိခဲ့သော်လည်း ပုန်ကန်သူ၊ သူပုန်ဟု အမည်ပေးခဲ့သည် ။ ထိုသည် မှာ လည်း အာဏာလွန်ဆွဲပွဲ ပြဿနာနှင့် နိုင်ငံရေး အရ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့ခြင်းမှ စတင်ခဲ့ပါသည် ။ ဖြုတ်ချခံရပြီး ထောင်သွင်းအကျဉ်းချခံရသူ ဘုရင်နှင့် (သို့မဟုတ်) မင်းသားနှင့် သူ၏ နောက်လိုက်နောက်ပါများမှာ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများ ပင် ဖြစ်ပေသည် ။

လူထုဦးလှ၏ ထောင်အကြောင်း၊ စာအုပ်များ ထွက်ပေါ် လာပြီးနောက် ပုဒ်မ ၅ ဖြင့် အဖမ်း ခံရသော စာရေးဆရာများမှာ အနည်းနှင့်အများ ဆိုသလို ထောင်ကျများ ၏ ဘဝအဖြစ်မှန်များကို ဝတ္ထုများ ၊ ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့ပါသည် ။ ဆရာမြသန်းတင့်၏ "ဆယ်ကြိမ်မြောက် အလည် ရောက်ခြင်း"၊ "အမှောင်ရိပ်ဝယ်" စသည့် ဝတ္ထုများမှာ တကယ့် ဖြစ်ရပ်မှန် ထောင်ကျများ အကြောင်း ရေးသားခဲ့သော ဝတ္ထုများ ဖြစ်သည် ။ အလွန်လည်း ထင်ရှားပါသည် ။ ထိုအချိန်က ပုဒ်မ ၅ နှင့် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုထေ ၁၀၂ က ၂၈၂ ပုဒ်မ ၂၁ တစ်သီးတခြား နေရသော်လည်း တွေ့ဆုံစကားပြောကြရ၏။ ထိုသို့ ပြောရင်း ရင်နာစရာကောင်းသော ထောင်ကျများ ၏ ဘဝကို စာများ ရေးသားခဲ့သည် ။

သူတို့ ၏ အကြောင်းများမှာ စာဖတ်ပရိသတ်ကြားထဲ ရောက်လာရသည် ။ လူထုဦးလှ၏ "လေနှင့်အတူ" ထောင်အကြောင်းဝတ္ထုနှင့် "လှောင်ချိုင့်ထဲမှ ငှက်ငယ်များ" စာအုပ်မှာ ယူနက်စကို ဆုပင် ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရ၏။ ထိုအချိန်က လွတ်လပ်စွာ ရေးသားခွင့်ရှိသောကြောင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည် ။ အာဏာရှင် စစ်အစိုးရခေတ်တွင် ထိုသို့ လွတ်လပ်စွာ ရေးသားခွင့်

င့်များ ဆုံးရှုံးပြီး ထောင်အကြောင်း မှာ မဖတ်ရ၊ နားမထောင်ရသော ဇာတ်လမ်းများ ဖြစ် လာလေသည်။ ။ ထောင်ထဲတွင် လူပေါင်းစုံ ရှိ၏။ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ စာရေးစာချီ လူတန်းစားကအစ လယ်ပိုင်ရှင်များလည်း ရှိသလို အလုပ် ရှင်များ လည်း ရှိတတ်၏။

အများ စုမှာ မူ လက်လုပ်လက်စားများ ဖြစ်၏။ စီးပွားရေးကြောင့် ထောင်ကျရသည် မှာ အများ တကွအများ ဆုံး ဖြစ်သည်။ ။ ဓားပြတိုက်ရသည် မှာ လည်း စားရမဲ့သောက်ရမဲ့များကြောင့် ဖြစ်ပြီး ငတ်ပြတ်လွန်း၍ ခိုးရသည်။ ။ လုရသည်။ ။ တချို့မှာ မတရားသွေးစုပ်သော မြေပိုင်ရှင်များ ကြောင့် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး လူသတ်မှုများ ဖြစ်လာသည်။ ။ ထိုထဲတွင် ကြေကွဲစရာ အချစ်ဇာတ်လမ်း များ လည်း ပါလာ၏။ မြေရှင်သမီးနှင့် စာရင်းငှားတို့ ၏ ဇာတ်လမ်း အိမ်ရှင် ခြေတော်တင်ခံရသော အိမ်စေမိန်းကလေး ဇာတ်လမ်း၊ လင်ငယ်၊ မယားငယ်နေ၍ လူသတ်မှုဖြစ်သော ဇာတ်လမ်းများ လည်း ရှိပါသည်။ ။ ထောင်ထဲ လူများ နေသည် မှာ လူနေမှုစနစ်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ အမေရိကန်လိုနိုင်ငံ မျိုးတွင် ထောင်ထဲ လူများကျပ်သိပ်နေ၏။ ထောင်ကျဦးရေ အများ ဆုံးနိုင်ငံ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေး တောင့်တင်းသော နိုင်ငံ၊ ချို့တဲ့ သော နိုင်ငံ ဆိုသည် ထက် လူနေမှုစနစ်ကြောင့် အကျဉ်း ထောင် တံခါးများမှာ အမြဲ ပွင့်နေရလေသည်။ ။

ပညာရှိများက "အကျဉ်းထောင် တံခါးများကို ပိတ်ထားပါ။ စာကြည့်တိုက် တံခါးများကို ဖွင့်ထားပါ" ဟု ပြောဆိုကြသော်လည်း နိုင်ငံတိုင်းလိုလို အကျဉ်းထောင်တံခါးများမှာ ပွင့်နေရလေ သည်။ ။ စီးပွားရေး ကျပ်တည်းလွန်းခြင်း၊ လူတန်းစားကွာဟခြင်း၊ အလုပ်ရှင်က အလုပ်သမားကို သွေးစုပ်လွန်းခြင်း၊ မြေရှင်က အလုပ်သမားကို အဓမ္မ အနိုင်ထက် ပြုလုပ်လွန်းခြင်း စသော မတရား ဖိနှိပ်မှုများကြောင့် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်

ကာ ထောင်တံခါးများမှာ အမြဲ ပွင့်နေရပါသည်။ ။

ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် ထောင်တွင်းဘဝမှာ လည်း ထိုကဲ့သို့ လူပေါင်းစုံ၊ ဘဝပေါင်းစုံထဲ ဖြတ်သန်းရင်း အကျဉ်းသားများ အကြောင်း သိရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ခေတ်တွင် ၁၉၇၄ အခြေခံဥပဒေ အရ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား ဆိုသည် ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။ ။ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ် အောက်တွင် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်နှင့် မကိုက်ညီဟု ဆိုကာ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားဆိုသည် ကို ပယ်ဖျက် ခဲ့သည်။ ။ ထိုအချိန်တွင် တစ်နိုင်ငံလုံး၌ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများ အကြီးအကျယ် ဖြစ်ပွားနေသည်။ ။ ဦးသန့် အရေးအခင်း၊ အလုပ်သမားသပိတ်၊ မှိုင်းရာပြည့် အရေးအခင်း စသည် ဖြင့် နှစ်စဉ်လူထုတိုက် ပွဲများ ၊ လူထုဆန္ဒပြပွဲများ ၊ မဆလအစိုးရကို ဆန့်ကျင်သော တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့လေသည်။ ။ ထိုအချိန် အဖမ်းခံရသော နိုင်ငံရေးပြစ်မှုနှင့် အကျဉ်းသားများ ၊ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ထောင်ထဲရောက်လာသူ အားလုံးကို ကျန်ရာဇဝတ်သားများ နှင့်အတူ ထားရှိခဲ့၏။ ကျွေးသော အစား အစာ၊ နေရာထိုင်ခင်းများမှာ အတူတူ ဖြစ်သည်။ ။

ယခင် နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများ ရပိုင်ခွင့်ဆိုသည် မှာ ဘာမျှမရှိတော့။ သပိတ်တိုက်ပွဲ၊ လျှို့ဝှက်စာစောင် ကမ်း၍ ထောင်ထဲရောက်လာသူများမှာ လည်း ကျန်ရာဇဝတ်သားများကဲ့သို့ အင်းစိန်ထောင် အလုပ်ကြီးဌာနတွင် အလုပ်လုပ်ရ၏။ သူတို့ အတွက် ရဲဘက် မလိုက်ရခြင်းသာ ကွာ ခြားပါသည်။ ။ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားဟု မသတ်မှတ်သော ခေတ်၌ နိုင်ငံရေးသမား၊ စာရေးဆရာများ မှာ လူထုဦးလှတို့ ခေတ်၊ ဗန်းမော်တင်အောင်တို့ ခေတ်၊ သခင်မြသန်းတို့ ၊ မြသန်းတင့်တို့ ၊ ကျော် မြသန်းတို့ ခေတ်နှင့် မတူတော့ပေ။ ကျွန်တော်က ပုဒ်မ ၅ ခေတ်ဟု ခေါ်သော နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသား များ ခေတ်ကိုလည်း ဖြတ်သန်းခဲ့

ဖူးသည်။ ။ ဘီကလပ် အကျဉ်းသားအဖြစ် အခွင့်အရေး မရခဲ့သော် လည်း ပုဒ်မ ၅ အဖြစ် အခွင့်အရေး ရခဲ့ဖူး၏။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားဟု မသတ်မှတ်သော ခေတ်၌ လည်း စားရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့ အခြေအနေမျိုးကို မရောက်ခဲ့သော်လည်း မနက်တွင် ပဲဟင်းကျဲကျဲ၊ ငါးပိဖုတ်နှင့် စားရသော ဘဝ၊ ကန်စွန်းရွက် ရေလုံပြုတ်၊ ငါးပိဖုတ်နှင့် ဆန်ကြမ်းကြမ်း စားရသော ဘဝမျိုးကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရ၏။ တစ်ပတ်တစ်ရက် အသားစားရသော်လည်း ငါးရွှေလို ငါးမျိုးကို ကြော် ကျွေးပြီး တစ်ယောက်ကို တစ်တုံးစားရသည်။ ။ တစ်ခါတရံ ငါးသလောက်ကြော် စားရသည်။ ။ တစ်ခါတရံ ဝက်သားပြုတ် စားရ၏။ ဝက်သားပြုတ် မစားသူကို ဘဲဥပြုတ်လေးလုံး ကျွေး၏။ အမှန် တကယ်ရသည် မှာ ဘဲဥပြုတ် နှစ်လုံးသာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထောင်ဝင်စာမရှိသော အကျဉ်းသားများ အဖို့ အသားကျွေးသည့်နေ့မှာ ပါးစပ်ဆီဝေသောနေ့ ဖြစ်သည်။ ။ အကျဉ်းသား အများ စုမှာ ထောင်ဝင်စာ မရှိသူများ ပင်။ ထိုအခြေအနေမျိုးတွင် ထောင်ကျ တို့ ၏ ဘဝကို မေးမြန်းစူးစမ်းရသည် မှာ ညဘက် အားလပ်ချိန်လေးသာ ရှိပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ တွင် စာရေးခွင့် မရှိပါ။ စာရွက်စာတမ်း၊ စာအုပ်၊ ခဲတံ၊ ဘောလုံးပင် ကိုင်ဆောင်ခွင့် မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းဖြင့်သာ မှတ်သားရ၏။ တချို့ကို မမှတ်မိတော့ပါ။ မှတ်မိသမျှကို နောင်အခါ ချရေးကြသည်။ ။ ရေးခွင့်ရှိသည် ကိုသာ ရေးကြ၍ နောင် နှစ်ပေါင်း ငါးနှစ်အကြာ လောက်မှ ရေးရ၏။ တချို့အဖြစ်များ မှာ နှစ်သုံးဆယ်လောက်ကြာပြီဖြစ်သဖြင့် ထူးခြားသည့် အဖြစ်များကို မှတ်မိသလောက် ချရေး၏။

ကျွန်တော်တို့ သည် တိုက်ခန်းမှ အဆောင်သို့ ပြောင်းရသည့်အချိန်မှသာ ထောင်ကျ အကျဉ်း သားများ နှင့် တွေ့ရသည်။ ။ ကြာကြာမနေရပါ။ တိုက်ခန်းထဲ ပြန်ပြောင်းရသည်။ ။ ရာဇဝတ်သားများ နှင့် နိုင်ငံရေး

အကျဉ်းသားများကို အာဏာပိုင်များက ကြာရှည်စွာ အတူထားခြင်း မရှိပါ။ ရာဇဝတ် သားများကို နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများက စည်းရုံးပြီး ထောင်တွင်း သပိတ်တိုက်ပွဲများ ၊ ဆန္ဒပြပွဲ များ ဖြစ်မှာ စိုးကြပါသည်။ ။ ဖဆပလ၏ ပါလီမန် အစိုးရခေတ်က ထောင်တွင်း၌ ဝတ်သားပုပ် သပိတ် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပြီး အခြေအနေ ဆိုးရွားသောကြောင့် ပစ်ခတ်နှိမ်နင်းရသည် အထိ ထောင်သမိုင်းတွင် ခဲ့သည်။ ။ ထို့ကြောင့် အဆောင်တွင် နိုင်ငံရေးသမားများကို ခဏသာထားပြီး တချို့ကို တိုက်သို့ ပြန် ရွှေ့ထားသည်။ ။ ထောင်ပြောင်းပစ်သည်။ ။ အများ စုမှာ နယ်ထောင်များ သို့ အပြောင်းခံရသည်။ ။ သို့မဟုတ်ပါက အားလုံးကို တိုက်ခန်းထဲ ပို့လိုက်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံကြီးပွားတိုးတက်ရေး အတွက် လှုပ်ရှားသူ မှာ နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်ပြီး ထိုသူ ဖမ်းဆီးထောင်ချခံရလျှင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်း သား ဖြစ်ပါသည်။ ။

လူထုဦးလှတို့ ၊ ဆရာမြသန်းတင့်တို့ ခေတ်ကဆိုလျှင် ထောင်ကျအကျဉ်းသားကို ခေါ်ယူ တွေ့ဆုံကာ သူ့ဘဝကို အသေးစိတ်မေးမြန်းခွင့်ရလေသည်။ ။ တစ်ခါတည်း စာရေး၍ ရလေသည်။ ။ ဗန်းမော်တင်အောင်၏ "မြိုင်"ဝတ္ထုကြီးမှာ ထောင်ထဲတွင် စိမ်ပြေနပြေ ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ နောင် မဆလခေတ်၌ ထောင်ထဲတွင် တရားစာအုပ်မှ လွဲ၍ ဘာစာအုပ်မှ မဖတ်ရတော့ပေ။ စာရေးဖို့ နေနေသာသာ စာဖတ်ခွင့်ပင် မရသဖြင့် ထောင်ကျ အခွင့်အရေးပင် မရခဲ့ကြပါ။ ထောင်အကြောင်း ဇာတ်လမ်းများ ၊ အဖြစ်အပျက်များ ၊ စာအုပ်များ ရေးထုတ်ခွင့်ရသောအခါ၌ စာဖတ်ပရိသတ်မှာ စိတ် ဝင်တစား ဖတ်ရှုကြ၏။ နှစ်ပေါင်းများ စွာ ပိတ်ပင်ခံရသည့် လူတစ်ဦးချင်း၏ လွတ်လပ်ခွင့်ကို တင်ပြခွင့်ရလာ၍ လူအများက စိတ်ဝင်စားကြသည်။ ။

တင်းကျပ်လွန်းသည် ကို ဖြေလျှော့ပေးသည့်အတွက်လည်း နေသာ

ထိုင်သာ ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်၏။ ပိတ်ထားသော တံခါးများကို ခပ်ဟဟ ဖွင့်ပေးလိုက်သဖြင့် ဟထားသော အပေါက်မှ လေဝင် လာသလို ပြင်ပ မြင်ကွင်းများကိုလည်း မြင်လာရသဖြင့် နေသာထိုင်သာ ရှိသွားကြ၏။ အရေးကြီး သည် မှာ ပိတ်ထားသော တံခါးများကို ဖွင့်ရန် ဖြစ်ပါသည် ။ ထောင်ထဲမှာ ရှိသော လူအမျိုးမျိုး၏ ဘဝ အထွေထွေကို မှတ်တမ်းတင်ခွင့်၊ ရေးသားခွင့်၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်များ ရရှိလာသဖြင့် ယခုထက်ပို၍ ပွင့်လင်းသော လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထောင်ထဲတွင် နေရသော ရာဇ ဝတ်သားများ ၏ ဘဝမှာ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများ ထက် ပို၍ ဆိုးရွားလှသည် ။ သူတို့ သည် အနိမ့် ဆုံး လူ့အခွင့်အရေးလောက်ပင် မရရှိကြပေ။

သို့သော် လူ့အခွင့်အရေးများ ရရှိသည် ဟု ဆိုလျှင်လည်း ထောင်သည် ထောင်သာ ဖြစ်၏။ ထောင်သည် အုတ်ရိုးများ ၊ သံတိုင်များကြားတွင် ရှိသော နေရာတစ်ခု၊ ထောင်သည် လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်၊ ရေးသားခွင့်၊ သွားလာခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ စားခွင့်၊ အိပ်ခွင့်များ မရှိသလို ထောင်စည်း ကမ်းအတိုင်း လိုက်နာရသည် ။ ပြစ်မှု အကြီးအသေးအလိုက် ထောင်တွင် အလျှော့အတင်း နေထိုင် ရမှုများ ရှိပါသည် ။ အရေးအကြီးဆုံးမှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထောင်တံခါးများအားလုံး ပိတ်လိုက်ဖို့ ၊ ထောင်စနစ် ဖျက်သိမ်းဖို့ နှင့် လူအားလုံး လွတ်လပ်ပြီး တရားမျှတသော စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေ သော ဘဝတွင် နေနိုင်ဖို့ သာ အရေးကြီးပါသည် ။

ကျွန်တော် သိသော အင်းစိန်ထောင်

ထောင်ဟု ပြောလိုက်သည် နှင့် လေးဖက်လေးတန် အုတ်ရိုးတံတိုင်းကြီးများ ကာရံထားသော နေရာ၊ ရာဇဝတ်မှုနှင့် အခြား ပြစ်မှုများကြောင့် ထိုအုတ်ရိုးလေးဖက်လေးတန်ကြား ထည့်ထားသော နေရာကို ထောင်ဟု ယေဘုယျခေါ်ကြလေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ထောင်ဆိုသည် မှာ နံရံလေးဖက်ရှိသော နေရာဟု မှတ်ထားလိုက်ကြပေသည်။ ။

သို့သော် အုတ်ရိုးလေးဖက် မဟုတ်သော မြန်မာနိုင်ငံ၏ အကြီးဆုံး ထောင်လည်း ရှိပါသည်။ ။ ထိုထောင်ကြီးမှာ ဧက ၁၀၀ ကျော် ကျယ်ဝန်းသော မြေပေါ်တွင် အုတ်ရိုးအများ အပြားဖြင့် တည် ဆောက်ထားသည်။ ။ အုတ်ရိုးလေးဖက် မဟုတ်ဘဲ အုတ်ရိုး(၈)ဖက်ဖြင့် တည်ဆောက်ထား၏။ အဋ္ဌဂံ ပုံစံဟု ခေါ်ရမည်ဖြစ်သော ထောင်ကြီးမှာ အင်းစိန်ဗဟိုအကျဉ်းထောင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

အင်းစိန်ထောင်ကို ရှေးခေတ် တိုင်ကပ်နာရီပုံစံအတိုင်း တည်ဆောက်ထားသည်။ ။ ထောင်ကို အပေါ်စီးမှ လွှမ်းခြုံမြင်ရသော လေယာဉ်ပေါ်မှ ကြည့်လျှင် သိသာပါသည်။ ။ အဋ္ဌဂံပုံ တိုင်ကပ်နာကြီး အတိုင်းပင်။ တစ်နည်းပြောရလျှင် ယူနီယံဂျက်အလံ၏ ထောင့်များ အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ။ ထောင် ဘူးဝနှင့် ထောင်အဝင်လမ်းမကြီးမှာ တိုင်ကပ်နာရီ၏ ချိန်သီးရှိသော နေရာအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ အလယ် နာရီလက်တံများ ထားသည့် ဗဟိုတည့်တည့်မှာ မိန်းဂျေးလ် (Main Jail) ဖြစ်လေသည်။ ။

မိန်းဂျေးလ်ဆိုသည် မှာ ထောင်၏ အချက်အချာ ဗဟိုနေရာဖြစ်ပြီး ထိုနေရာမှ နေရာအားလုံး ကို ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ပါသည်။ ။ သို့သော် ထောင်ဘူးဝမှာ ထောင်၏ လုံခြုံရေးကို အဓိက အုပ်ချုပ်ရ သောနေရာ ဖြစ်သလို ထောင်ကို အုပ်ချုပ်သော ထောင်ပိုင်ကြီးမှာ ထောင်ဘူးဝ၏ အပေါ်ထပ်တွင် နေထိုင်ပြီး အောက်ထပ်တွင် ထောင်အုပ်ချုပ်ရေး ရုံးခန်းများ ရှိလေသည်။ ။ ထောင်ဘူးဝ၏ အပေါ်ဆုံး တွင် အစောင့်များ ၊ မီးဆလိုက်၊ တစ်နာရီ တစ်ကြိမ် တီးခတ်သော သံချောင်းများ ထားရှိ လေသည်။ ။

အဋ္ဌဂံရှစ်ထောင့်ပုံ အင်းစိန်ထောင်၏ ထောင့်ချိုးတိုင်းတွင် ထောင် အစောင့်များ ရှိသော ထောင်ဘူးလေးများ ရှိပါသည်။ ။ ထိုဘူးလေးများ တွင် ထောင်အစောင့်များ သည် လက်နက်များ နှင့် အတူ စောင့်ကြပ်နေကြ၏။ ညဘက်ဆိုလျှင် မီးဆလိုက်နှင့် ထိုးကြည့်၏။ ၁၅ မိနစ်လျှင် တစ်ကြိမ် သံချောင်းခေါက်၍ အချက်ပေးသည်။ ။ ထိုသံချောင်း မှာ ဘူးလေးများ ရှိ အစောင့်များ နိုးနိုးကြားကြား ဖြစ်နေကြောင်း အသိ ပေးသော သံချောင်းလည်း ဖြစ်ပုံရလေသည်။ ။ ထောင်ဘူးမှ ဝင်လိုက်လျှင် ဘယ် ဘက်အခြမ်းတွင် မိန်းမထောင်ရှိ၏။ မိန်းမထောင်ဆိုသည် မှာ အင်းစိန်ထောင်ရှိ အမျိုးသမီးများ ထားရှိသော အဆောင်ရှိရာနေရာ ဖြစ် ပါသည်။ ။

ညာဘက်ခြမ်းတွင် လည်း မိန်းမဆောင်တစ်ခု ထားရှိသည်။ ။ ဆက် သွားလျှင် ထောင်ဆေးရုံ ရှိ၏။ မိန်းဂျေးလ် ဆိုသော အလယ်ဗဟိုနေရာ တွင် တစ်ထောင်လုံးရှိ အကျဉ်းသားများ အတွက် ချက် ပြုတ်ရသော ဖိုကြီး ရှိသည်။ ။ ထိုဖိုကြီးအပေါ်တွင် အုတ်ရိုးဖြင့် လုပ်ထားသော မီးခိုး ခေါင်းတိုင်ကြီး ရှိပါသည်။ ။ မိန်းဂျေးလ်အပေါ်တွင် ကျောက်ဆင်းတု တစ်ဆူ ရှိ၏။ ထိုကျောက်ဆင်းတုမှာ ဉာဏ် တော်တစ်တောင်ကျော်ကျော်

ရှိသည် ။ ထောင်အာဏာပိုင်များ နှင့် ထိုစဉ်က တရားရေးဌာနထံ ခွင့်
တောင်းပြီး ဂဠုန်ဦးစောထားရှိသည့် ဆင်းတုတော် ဖြစ်သည် ဟု ဆိုပါ
သည် ။ သူ့ကို ကြိုးမပေးမီ ကာလ ဘုရားဆင်းတုတစ်ဆူ တည်ထားရန်
ခွင့်တောင်းသောကြောင့် ထိုဘုရားကို တည်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

အယူသီးသူ တချို့ကမူ ထောင်က လွတ်လျှင် မိန်းဂျေးလ်ကို ဖြတ်၍
ဘူးသို့ သွားကြရ၏။ ထိုသို့သွားစဉ် ဦးစော တည်ထားသော ဘုရားကို
လှည့်မကြည့်ရ၊ လှည့်မဖူးရ၊ ထိုသို့ လှည့်ဖူးမိလျှင် ထောင်သို့ နောက်တ
စ်ကြိမ် ဝင်ရလေ့ ရှိသည် ဟု လည်း ပြောဆိုကြလေသည် ။ ကျွန်တော် ပ
ထမ အကြိမ် လွတ်စဉ်က ထိုကျောက်ဆင်းတုကို ကြည့်ခဲ့သည် ။ ဒုတိယ
အကြိမ်တွင် လည်း ဖူးခဲ့သည် ။ တတိယအကြိမ်တွင် လည်း ကြည့်ခဲ့သ
ည် ။ စတုတ္ထအကြိမ်တွင် ဘူးသို့သွားမီ ထိုကျောက်ဆင်းတုကို အသေ
အချာ အချိန်အတော်ကြာ ကြည့်ပြီး ဖူးပြီး ထွက်ခဲ့ပါသည် ။ ယခုအချိန်
အထိ နောက်တစ်ခါ ပြန် မသွားရသေးပါ။

မိန်းဂျေးလ်သည် အလယ်ဗဟို နာရီလက်တံများ ထားရှိရာ နေရာဖြ
စ်သကဲ့သို့ အဆောင်များ မှာ လည်း နာရီနံပါတ်များ ရှိသော
အကွက်များ အတိုင်း ဖွဲ့စည်းထားလေသည် ။ ဘူးမှ ဝင် လာပြီး နောက်
မိန်းဂျေးလ် ရောက်သည် နှင့် ဘယ်ဘက်အကန့်၌ တိုက်ခန်းများ ရှိလေ
သည် ။ တိုက်ခန်းများ ကို ၁ တိုက်၊ ၂ တိုက်၊ ၃ တိုက်၊ ၄ တိုက် (၄ တို၊ ၄
ရှည် ခွဲခြားထားသည်)၊ ၅ တိုက်၊ ၆ တိုက် (အလုံ တိုက်) စသည် ဖြင့် သ
တ်မှတ်ထားသည် ။ ကျွန်တော် တိုက်ခန်းများကို ကျင်လည်ခဲ့စဉ်က
ခွဲခြားထား မှု ဖြစ်ပါသည် ။ နောက်ပိုင်း မည်မျှလျှော့၍ မည်မျှတိုးသည်
ကိုကား မသိပါ။

၁ တိုက်၏ တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် မိန်းမထောင် ရှိလေသည် ။ ကျန်တစ်

ဖက်ခြမ်းတွင် ကား ၂ တိုက် ရှိပါသည်။ ၂ တိုက်တွင် သေဒဏ် အမိန့်ချခံထားရသော ကြိုးသမားများ နှင့် နိုင်ငံရေး အကျဉ်း သားများကို ထား၏။ ၂ တိုက်ကို ရင်ကွဲတိုက်ဟု လည်း ခေါ်သည်။ ဆိုလိုသည် မှာ တိုက်ခန်းပေါင်း ၆၀ ခန့်ကို တစ်ခန်းနှင့်တစ်ခန်း မျက်နှာချင်းဆိုင် မဟုတ်သည့်တိုင် ခပ်စွေစွေ မျက်နှာမူ၍ ဆောက် ထားသည်။ အလယ်လမ်းမှ နေ၍ ဟိုဘက်ခန်း၊ ဒီဘက်ခန်းကို စစ်ဆေးနိုင်သလို သံတံခါးများကို လည်း သော့ခလောက်ကြီးများ ဖြင့် ခတ်ထားလေသည်။ တိုက်ခန်းများမှာ ၁၀ ပေ x ၁၅ ပေ သို့မဟုတ် ၁၀ ပေ x ၁၅ ပေခန့် ကျယ်ဝန်းသည်။ ကျပ်လုံးခန့် သံတိုင်များကို စီပြီး သံတံခါးကြီးများ၊ ကလန့်များ ဖြင့် ဖွဲ့စည်းကာ ကြေးသော့ခလောက်ကြီးများ အမြဲ ခတ်ထားလေသည်။

ထမင်းစားလျှင်လည်း သံတိုင်အပြင်ဘက်မှ ပေးပြီး အတွင်းမှ စားရသည်။ သောက်ရေအိုးကို အပြင်ဘက်တွင် ထားရှိ၏။ ပလတ်စတစ်သောက်ရေခွက် တစ်ခွက် ရှိသည်။ သို့မဟုတ် ဒန်ခွက်တစ် လုံး ရှိသည်။ တိုက်ခန်းတွင်း၌ နီးချောဖျာတစ်ချပ် ပေးထားလေသည်။ (ယခုအခါ သစ်သားကွပ်ပျစ် များ တစ်လုံးစီ ထားပေးသည် ဟု ကြားရပါသည်) တိုက်ခန်း၏ နောက်ဘက်ထောင့်တွင် အပေါ့၊ အလေး စွန့်ရန် အင်တုံတစ်လုံး ပေးထားသည်။ ထိုအင်တုံကို ထောင်အခေါ်အရ ဂန်ဖလားဟု ခေါ်လေသည်။ တစ်နေ့တစ်ည စွန့်ပစ်သော အပေါ့၊ အလေးနှင့် အညစ်အကြေးများကို မနက်ရောက်လျှင် (ယခင်က ပုဒ်မ ၅ ကာလက) ဆိုလျှင် ရာဇဝတ်မှုဖြင့် ထောင်ကျသော အကျဉ်းသားများက တစ်ခန်း ချင်း လာရောက်ယူ ဆေးကြောပြီး ပြန်ပေးလေ့ ရှိ၏။ နောင် ပုဒ်မ ၅ ဖျက်သိမ်းပြီး ၁၉၇၄ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် နိုင်ငံရေးပြစ်မှုရှိသည့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကိုယ်တိုင် စုထည့်ရသည့် ပုံးထဲ သွားထည့်ရလေသည်။

၁ တိုက်တွင် အခန်း ၁၀ ခန်းသာ ရှိပြီး ရေချိုးရသည့် ရေချိုးခန်း တစ်ခု ထားသည်။ ၁ တိုက် အဝင်ကို သံပြားများ ဖြင့် ကာထားသည်။ ၁ တိုက်ပြီးလျှင် ၂ တိုက်မှာ အခန်းပေါင်း ၆၀ ခန့် ရှိ၏။ ရင်ကွဲတိုက်ဟု လည်း ခေါ်သည်။ အရှည်ဆုံးနှင့် အခန်းအများ ဆုံး တိုက်ကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ၂ တိုက်၏ ဘေးတွင် ၃ တိုက် ရှိ၏။ ၃ တိုက်တွင် လည်း အခန်း ၁၀ ခန်း သာရှိသည်။ ၃ တိုက်၌ သံချောင်းများ ဖြင့် ကာထားသော ပြတင်းပေါက်များ ရှိလေသည်။ ပြတင်းပေါက်အကျယ်ရှိသဖြင့် လေဝင်လေထွက် ကောင်းသည်။ ယခင်က ၃ တိုက်တွင် မိန်းမလျာ အကျဉ်းသားများကို တခြား အကျဉ်းသားများ နှင့် ရောထား၍ မရပေ။ ရာဇဝတ် အကျဉ်းသားများကြားတွင် မိန်းမလျာများကို သူပိုင်ကိုယ်ပိုင် လုပ်၍ ရိုက်နှက်ခြင်း၊ လူသတ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သဖြင့် သတ်သတ်ထားရခြင်း ဖြစ်သည်။

၃ တိုက်၏ တစ်ဖက်တွင် ၄ တိုက်ရှိ၏။ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားအများ ဆုံးထားသောနေရာ ဖြစ်သည်။ ၄ တိုက်၏ တစ်ဖက်၌ ၅ တိုက်ရှိသည်။ ၅ တိုက်မှာ အမိုးအမြင့်ကြီးနှင့် အင်္ဂလိပ်ခေတ် ကတည်းက ဆောက်ထားသော ခိုင်မာတောင့်တင်းသော တိုက်ကြီးဖြစ်ပြီး အခန်း ၂၄ ခန်း ရှိလေ သည်။ အစွန်ဆုံး ၂၄ ခန်း၏ တစ်ဖက်တွင် ကြိုးစင်ရှိမှန်း နောက်မှ ကျွန်တော် သိရပါသည်။

ကျွန်တော် ရောက်သည့် ညက အခန်း ၂၄ တွင် နေရလေသည်။ တစ်ဖက်တွင် အခန်းရှိမှန်း၊ မရှိမှန်း မသိပါ။ ည ၁၂ နာရီလောက်တွင် နှာခေါင်းထဲသို့ မွှေးကြိုင်လှသော အနံ့များ တိုးဝင်လာ သဖြင့် အိပ်မပျော်တော့ပေ။ အနံ့မှာ အစပိုင်းက စံပယ်နံ့ဟု ထင်သော်လည်း ကြာလာသောအခါ နှင်းဆီပန်းနံ့များ ဖြစ်လေသည်။ မွှေးလှသော နှင်းဆီပန်းနံ့များမှာ အခန်းတစ်ခုလုံး ပျံ့နှံ့လာသည်။ ညဦးပိုင်းက ဘာနံ့မှ မရဘဲ သ

နိုးခေါင်မှ နှင်းဆီပန်းနံ့များ ရလာသောကြောင့် ဥစ္စာစောင့်များ လားဟု ထိတ်လန့်သွားရလေသည် ။ ကျွန်တော့် ခေါင်းရင်းဘက်တွင် နှင်းဆီပန်းပင်များ ရှိကြောင်းကို တတိယအခေါက် ထောင်ကျမှ သာ အသေအချာ သိရှိရလေသည် ။ ထောင်ဒဏ် ငါးနှစ်ကျခံရစဉ်က ကျွန်တော် သည် လက်သမားဌာနတွင် အလုပ်တာဝန် ကျလေသည် ။

သို့သော် အလုပ်ကြမ်းမလုပ်ရဘဲ အလုပ်ကြီးဌာန ထောင်မှူး ရုံးခန်း တွင် စာရင်းများကို ရေးဆွဲတွက်ချက်ပေးရသဖြင့် ထောင်အတွင်းပိုင်း ဘယ်နေရာမဆို ထောင်မှူးကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် သွားလာခွင့်ရလေ သည် ။ ထိုအခါ ကျွန်တော်က ထောင်ဘူးသို့ ထောင်ပိုင်လက်မှတ်ထိုးရန် စာရင်း များ ယူသွားချိန်တွင် ပုံမှန်လမ်းမှ မသွားဘဲ ကြိုးစင်ရှိရာ လမ်း ဘက်မှ သွားခဲ့လေသည် ။ ထောင်တွင် အုတ်ရိုးနှစ်ခု ရှိ၏။ အတွင်းအုတ် ရိုးနှင့် အပြင်အုတ်ရိုးဖြစ်သည် ။ အပြင်အုတ်ရိုးမှာ အကြီးကြီး ဖြစ်၏။ ပေ ၂၀ ခန့် မြင့်မည် ထင်ပါသည် ။ အလွန်ခိုင်မာသော အုတ်ရိုးအမြင့်ကြီးဖြစ်ပြီး အုတ်ရိုး အပေါ်တွင် အုတ်ခဲများ သည် တစ် လုံးပေါ် တစ်လုံးဆင့်၍ တင်ထားလေသည် ။ ဘာကြောင့် တင်ထား သည် ကိုကား မသိရပေ။ တစ်ဖက်ကို ခုန်ပြေးလျှင် အုတ်ရိုးများမှာ ထိရုံနှင့် ပြုတ်ကျနိုင်သောကြောင့် ထိုသို့ စီထားခြင်း ဖြစ်သည် ။ အတွင်းအုတ်ရိုး မှာ ၁၂ ပေ သို့မဟုတ် ၁၅ ပေ ရှိသည် ။ အတွင်းအုတ်ရိုး နှင့် အပြင်အုတ် ရိုးကြား၌ ကြိုးစင်ကို ထားရှိပါသည် ။ ကြိုးစင်ကို ကျွန်တော်က အလွန်ကြည့်ချင်ပေ သည် ။

ထို့ကြောင့် ထောင်မှူးကြီး၏ ခွင့်ပြုလက်မှတ်ဖြင့် အမှုထမ်း တစ် ယောက်နှင့်အတူ ကျွန်တော် ထွက်ခဲ့ရာတွင် စိမ်းလန်းစိုပြေသော ဂေါ်ဖီ ထုပ်၊ ဂေါ်ဖီပန်း၊ ကိုက်လန် စသည့် စိုက်ခင်း များကို ဝေဝေဆာဆာ တွေ့ရသည် ။ ထောင်ကျ အကျဉ်းသားများက ထိုစိုက်ခင်းများကို

စိုက်ပျိုးပြီး အကျဉ်းသားများကို ပြန်ကျွေးခြင်း၊ ထောင်မှူး၊ ထောင်ပိုင်များကို ပေးခြင်း၊ ပိုလျှံလျှင် ရောင်းချ ခြင်းများ ပြုရလေသည်။ ။ စိုက်ခင်းများ ၏ အဆုံး တိုက်ခန်းများ ၏ ထိပ်တွင် အလွန်မြင့်မားသော ကြိုးစင်ကြီး ဖြစ်၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အမှူးပြုသော အာဇာနည် ခေါင်းဆောင်ကြီးများကို လုပ်ကြံခဲ့သည်။ ဂဠုန်ဦးစောနှင့် အပေါင်းပါများကို ကြိုးပေးခဲ့သော ကြိုးစင်မှာ ထိုကြိုးစင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ကျွန်တော် က ကြိုးစင်နားထိ အသေအချာ သွားကြည့်၏။ ကြိုးစင်ကို အုတ်ဖြင့် အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ထား သည့် သံပေါင်ကြီး တစ်ခုကို ကြိုးစင်ပေါ်တွင် စိုက်ထား၏။ သံတိုင်းကြီးနှစ်ခုအပေါ်မှ သံယက်မ ကြီး တစ်ခုကို ခိုင်ခိုင်မာမာ တင်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုယက်မကြီးအလယ်တွင် ကြိုးချိတ်ဆွဲရ မည့်နေရာ နှစ်နေရာ ထား၏။ အင်းစိန်ထောင်ကြိုးစင်သည် ကြိုးပေးကွပ်မျက်ရမည့် အကျဉ်းသား နှစ်ယောက်ကို တစ်ပြိုင်နက် ကြိုးပေးနိုင်လေသည်။ ။ ရေညှိတက်ခြင်း မရှိအောင် အကျဉ်းသားများက ကြိုးစင်ကို သန့်ရှင်းရလေသည်။ ။ ထိုကြိုးထားရှိရာ သံတိုင်၏ အောက်တည့်တည့်တွင် သံပြားနှစ်ချပ် တင်ထားသော အပေါက် ရှိလေသည်။ ။ တစ်လက်မခန့် ထူသော သံပြားနှစ်ချပ်ကို တစ်ချပ်နှင့်တစ်ချပ် တွေ့ထားရ၏။ အောက်တွင် လေးလက်မခန့် ဖြက်ရှိသည့် သံချောင်းတစ်ချောင်းက ထိုသံပြားနှစ်ချပ် အောက်တွင် ပင့်ထားလေသည်။ ။ တစ်ဖက်ထိပ်တွင် ဒေါက်ရှိလေသည်။ ။ ထိုဒေါက်ကို ဆွဲချလိုက်သည် နှင့် သံချောင်းက အောက်ဘက်သို့ ဝုန်းခနဲကျသွားပြီး အပေါ်မှ တွေ့ဆက်ထားသော သံပြားနှစ်ပြား မှာ အောက်သို့ ပွင့်ကျသွားလေသည်။ ။

ထိုအခါ သံပြားပေါ် ရပ်နေသော ကြိုးပေးခံရသူသည် အောက်သို့ ပြု

တံကျသွားမည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ သူလည်ပင်းတွင် စွပ်ထားသော ကြိုးမှ တင်းသွားပြီး အသက်ရှူပိတ် ဇက်ကျိုးကာ သေဆုံး သွားပေမည်။ ကြိုး ပေးတော့မည့် အကျဉ်းသားကို ကိုယ်အလေးချိန်တိုင်းပြီး ကြိုးကျစ်ရသည် ။ သူ ကိုယ်အလေးချိန်နှင့် ကြိုးအလုံးတို့ ကို သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များက တွက်ချက်၍ ကြိုးကျစ်ရလေ သည် ။ ကြိုးကွင်းတွင် ရှေ့က လည်ပင်းကို အသက်ရှူလမ်းကြောင်းပိတ်အောင် တင်းစေသလို အနောက်ဘက်၌ ကြေးကွင်းနှစ်ကွင်းပါကာ ထိုကြေးကွင်းနှစ်ကွင်းက ဦးဆက်ကို ဒေါက်ဖြုတ်ချ လိုက်သည် နှင့် ခွာချ လိုက်လေသည် ။ ကြိုးပေးခြင်းသည် အသက်သေဆုံးရာတွင် အမြန်ဆုံးဖြစ်သည် ဟု ဆေးပညာရှင်များက ချမှတ်ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ၌ အမေရိကတွင် အဆိပ်ကို သွေးကြောထဲ ထိုးသွင်းသည် က အမြန်ဆုံးနှင့် အသက်သာဆုံး ဖြစ်သည် ဟု သတ်မှတ်သည် ။ ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် လူဝီဘုရင်များ လက်ထက်တွင် လည်ပင်းကို တုံးပေါ်တင်၍ ဓားစက်နှင့်ဖြုတ်ခြင်းက သေဒဏ်ပေး ခြင်း ဖြစ်သလို သေဆုံးမှု မြန်သည် ဟု တွက်ဆကြသည် ။ တရုတ်ပြည်တွင် မူ နောက်စေ့ကို သေနတ် ဖြင့် ပစ်၍ သေဒဏ်ပေးလေသည် ။

ကြိုးဒဏ်ပေးရာတွင် ထောင်ကျ အကျဉ်းသားထဲမှ ဒေါက်ဖြုတ်သူပါ ရှိလေသည် ။ ဒေါက် ဖြုတ်သူက သံချောင်းနှင့် ဆက်ထားသော ဒေါက်ခေါ်မောင်းကို လက်နှင့် ဆွဲချခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ သူက ဒေါက်ကို ဆွဲချလိုက်သည် နှင့် တင်းပြီး တော့ဆက်ထားသော သံပြားနှစ်ခု ပွင့်ကျ၊ ကြိုးဒဏ် ခံရသူမှာ အပေါက်ထဲကျကာ ကြိုးကွင်းက လည်ဆစ်ရိုးကို ချိုးချလိုက်သလို အနောက်မှ ကြေးကွင်း နှစ်ကွင်းက ဦးဆက်ကို ဆွဲချလိုက်သဖြင့် အမြန်ဆုံး သေဆုံးသွားခြင်းဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော်က ကြိုးစင်နောက်ဘက်ကို သွားကြည့်သည် ။

နောက်ဘက်တွင် ကြိုးစင်အောက်သို့ ဆင်းသော အုတ်လှေကားရှိ၏

။ ထိုမှ ကြည့်လျှင် ကြိုး ပေးသော အလောင်းပြုတ်ကျရာ အပေါက်အောက် ၁၀ ပေအကွာတွင် သမံတလင်း ရှိပါသည်။ သေဆုံးသွားသော ကြိုး ဒဏ်ခံရသူ၏ အလောင်းကို အပေါ်မှ ကြိုးကို လျှော့ပေးပြီး အောက်မှ နေ၍ သယ်ထုတ်ရလေသည်။ ကြိုးဒဏ်ပေးချိန်တွင် ကြိုးပေးခံရသူမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်လျှင် ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးက သရဏဂုံတင်ပေးသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ဖြစ်လျှင် ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော်ကြီး (သို့ မဟုတ်) သင်းအုပ်ဆရာက နောက်ဆုံးအချိန်တွင် သမ္မာကျမ်းစာကို ရွတ်ဖတ်ပေး၏။ မွတ်စလင် ဘာသာဝင် ဖြစ်လျှင်လည်း ဗလီဆရာက တရားဟောပေးလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ထောင်မှူး၊ ထောင်ပိုင် စသည် နှင့် ပြစ်ဒဏ်ချသော တရားသူကြီးလည်း ရှိရ၏။ ပြစ်ဒဏ်ပေး၊ မပေးကို ထိုအရာ ရှိများက စောင့်ကြည့်ရ၏။ သေ၊ မသေကိုလည်း မြို့နယ်ဆရာဝန် (သို့မဟုတ်) ထောင်ဆရာဝန်က အလောင်းကို စစ်ဆေးပြီး အတည်ပြုချက် ပေးရလေသည်။

ကျွန်တော် ပထမဆုံးအကြိမ် ထောင်ထဲရောက်စဉ်က ကြိုးစင်နှင့် မလှမ်းမကမ်း တိုက်ခန်းထဲ တွင် နေရခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ကြိုးစင်ပတ်လည်တွင် စိုက်ပျိုးထားသော နှင်းဆီပန်းပင်များက အနံ့ရခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်သည် သမိုင်းဝင် အင်းစိန်ထောင် ကြိုးစင်ကြီးကို ကြည့်နေမိသည်။ ကြိုးစင်ကြီးမှာ အမင်္ဂလာဖြစ်သော အဆောက်အအုံကြီးအဖြစ် မြင်နေရသော်လည်း ကြိုးစင်ဘေး ပတ်လည်တွင် ကား ရောင်စုံနှင့်ဆီပွင့်များမှာ ငွားငွားစွင့်စွင့် ပွင့်နေကြ၏။ ထောင်ကျ အကျဉ်းသား များက ထိုနှင်းဆီပန်းများကို စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အကျဉ်းတန်မူနှင့် လှပမှု စသော နှစ်ခု၏ အားပြိုင်မှုကို တွေ့နေရသည်။ အကျဉ်းတန်သော ကြိုးစင်ကြီးဘေးတွင် လှပသော နှင်းဆီပန်းများက ရောင်စုံ ဖူးပွင့်နေကြ၏။ နှင်းဆီပန်း၏ အရှေ့ ဘက်တွင် စံပယ်

ပန်းများကို စိုက်ပျိုးထားကြသည် ။ ထို့ကြောင့် ၅ တိုက်ထဲတွင် ကျွန်တော် ရှိစဉ်က ညသန်းခေါင် လေသင့်သည့်အချိန်တွင် နှင်းဆီရနံ့များကို ရှူရှိုက်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည် ။

ရှစ်ထောင့်ခန့်ရှိသော အင်းစိန်ထောင်ကြီးတွင် အဆောင်များ ၊ တိုက်များကိုလည်း အကန့် အကန့်ဖြင့် ရှစ်ထောင့်ပြည့်အောင် တည်ဆောက်ထားပါသည် ။ တိုက်များ ပြီးလျှင် ၁ ဆောင်၊ ၂ ဆောင်၊ နောက် ၃ ဆောင်၊ နောက် ယခင်က ၄ ဆောင် ယခု အထူးတိုက်ခန်းများ နှင့် အထူး လုံးချင်း အိမ်များ ၊ နောက် ၄ ဆောင်၊ ၅ ဆောင်၊ ၆ ဆောင် စသည် ဖြင့် ရှစ်ထောင့်ပြည့်အောင် လူနေဆောင် လူ နေတိုက်များကို တည်ဆောက်ထားလေသည် ။

ထောင်၏ အနောက်ဘက်တွင် အလုပ်ကြီးဟု ခေါ်သော အလုပ်ရုံများ ရှိလေသည် ။ တစ်ဆက် တည်းတွင် အနောက်ဘူးလည်း ရှိလေသည် ။ စစ်ခွေးတိုက်ခေါ် ယခင်က စစ်ခွေးများ ထားရှိသော တိုက်တန်းလျားလည်း ရှိလေသည် ။ အလုပ်ကြီးမှာ အလုပ်စုံလှပေသည် ။ လက်သမား အလုပ်ရုံ၊ ရက်ကန်းအလုပ်ရုံ၊ စက်ချုပ်အလုပ်ရုံ စသော အလုပ်ရုံ အကြီးကြီးများ ထားရှိကာ ထောင်ကျ အကျဉ်းသားများက ထိုလုပ်ငန်းများ တွင် ကာယအလုပ်အဖြစ် သွားရောက် လုပ်ကိုင်ကြရသည် ။

အနောက်ဘူးဆိုသည် မှာ ယခင်က ထောင်တွင်းသေဆုံးသူ မှန်သမျှကို အနောက်ဘူးမှ ထုတ် ပေးသည် ဟု ကြားဖူးပါသည် ။ ကြိုးပေး သေဆုံးသူများ ၊ ရောဂါဖြင့် သေဆုံးသူများကို အနောက်ဘူး မှ ထုတ်ပေးရ၏။ အနောက်ဘူးကို အမင်္ဂလာဘူးအဖြစ် သတ်မှတ်ကြသော်လည်း ယခုအခါ အနောက်ဘူးကို ပိတ်ထားလိုက်ပေသည် ။ အဝင်အထွက် လုံးဝ မရှိတော့ဘဲ အခိုင်အမာ ပိတ်ထား လိုက်၏။ ထောင်ဘူးဝကြီးမှ သာ အ

သွင်းအထုတ် လုပ်ကြလေသည်။ ။

တစ်ညနေ အဆောင်၌ ထောင်ကျ ဘာရာတစ်ဦးနှင့် စကားပြောဆို နေချိန်တွင် သူက အင်းစိန်ထောင်တွင် ထောင်ကျနေသူတစ်ဦး မိမိရှိသည့်နေရာမှ လုံးဝ လွတ်မြောက်သည့် အခြေအနေ ရောက်အောင် တံခါး ၉ ပေါက်ကို ဖြတ်သန်းပြီးမှ ရောက်နိုင်သည် ဟု ပြောရင်း ကျွန်တော်တို့သည် တံခါးပေါက်များကို ရေတွက်ကြည့်ကြလေသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေသော အဆောင်မှ နေ၍ အပြင် ရောက်ချင်လျှင် သစ်သားတံခါးကို ဖြတ်ရ၏။ နောက် ဘာရာလမ်းမှ လျှောက်ကာအဆောင် သံတံခါး ဖွင့်ရသည်။ ။ တတိယအားဖြင့် အဆောင်ဝင်းကို ပိတ်ထားသော တံခါးကို ဖွင့်ရသည်။ ။ ထိုမှ ထွက်ပြီး မိန်းဂျေးလ်သို့ ရောက်သောအခါ ထောင်ဘူးဝရောက်ရန် စတုတ္ထမိန်းဂျေးလ် သံတံခါးကြီး ကို ဖြတ်ရသည်။ ။ ဆက်လျှောက်လျှင် ထောင်ဘူးသို့ ရောက်၏။ ထိုအခါ ပဉ္စမအဖြစ် ထောင်ဘူး တံခါးပေါက်လေးကို ငုံ့၍ ထွက်ရသည်။ ။ ဘူးတံခါးမှ ထွက်ပြီးသည် နှင့် ဆဋ္ဌမအားဖြင့် ဘူးအပြင်မှ သံတံခါးကြီးကို ဖြတ်သန်း၍ ထွက်ရပါသည်။ ။ ထိုတံခါးကို ကျော်ဖြတ်ပြီးသည် နှင့် ထောင်ဘူးကို ကာရံထားသော သံတံခါးတစ်ခုကို သတ္တမအားဖြင့် ကျော်ဖြတ်ရလေသည်။ ။ ထိုမှ ဆက်၍ သွားလျှင် ထောင်မကြီးနှင့် ထောင်ဝင်းတံခါးကို ကာရံထားသော တံခါးတစ်ခုကို အဋ္ဌမအားဖြင့် ကျော်ဖြတ် ရ၏။ ဤအတိုင်း ဆက်သွားပြီး နောက်ဆုံး ထောင်ဝင်းတံခါးကြီးကို နဝမအားဖြင့် ကျော်ဖြတ်မှ သာ လမ်းပေါ်ရောက်ပြီး လုံးဝ လွတ်မြောက်နိုင်လေသည်။ ။

အဆောင်မှ နေ၍ အပြင်သို့ လုံးဝ လွတ်မြောက်အောင် တံခါး ၉ ခုကို ဖြတ်ကျော်ရသကဲ့သို့ အဆောင်သို့ ရောက်ရန်လည်း ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ (၁) တိုက်ခန်းတံခါးများ ၊ (၂) တိုက်ဝင်း သစ်သားတံခါး၊

(၃) တိုက်တစ်ခုလုံး၏ တံခါးမ၊ (၄) မိန်းဂျေးလ်သံတံခါး၊ (၅) ဘူးသစ်
သားတံခါး၊ (၆) ဘူးသံတံခါး၊ (၇) ထောင်ဘူးသံတံခါး၊ (၈) ထောင်နှင့်ဝ
င်းကို ခြားထားသော သံတံခါးနှင့် (၉) ထောင်ဝင်းကြီး၏ ဂိတ်တံခါးတို့
ဖြစ်ပါသည်။ ။

ယခု မည်ကဲ့သို့ ရှိသည် ကိုကား ကျွန်တော် မသိတော့ပါ။ သို့သော်
ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်သန်းခဲ့ ရသော ကာလက ကိုးနဝင်းကျေအောင်
ဆိုပြီး တံခါး ၉ ခု ထားရှိသလို အပြင်ကိုသွားရန်လည်း တံခါး ၉ ပေါက်
ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးမှ လွတ်မြောက်နိုင်ပေသည်။ ။

စာတစ်အုပ်ကြောင့် ထောင်ဒဏ် တစ်သက်တစ်ကျွန်း ကျခံရသော စာရေးဆရာ

မောင်ဖေငယ်ဟာ စာရေးဆရာ တစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် ကျွန်တော်
နဲ့ စာပေလောကမှာ စတင်ထိတွေ့ရတာ မဟုတ်ဘဲ ထောင်ထဲရောက်မှ
ခပ်လှမ်းလှမ်းက မြင်တွေ့၊ နှုတ်ဆက်ပြီး သိကျွမ်း ခဲ့တာပါ။ ထောင်က
လွတ်လာကြပြီးတဲ့ နောက်မှ သူ ကွယ်လွန်တဲ့ အထိ ရင်းနှီးတဲ့ ငယ်ပေါ
င်းတွေလို ခင်မင်ခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ စာရေးသားမှုနဲ့ ထောင်ဒဏ် တစ်သ
က်တစ်ကျွန်း ကျခံခဲ့ရသူပါ။

စာအုပ်ရေးလို့ ၊ သတင်းစာထုတ်လို့ ထောင်ဒဏ်ကျခံရတဲ့
နာမည်ကြီး စာရေးဆရာတွေက တော့ လူထုဦးလှနဲ့ ဗန်းမော်တင်အော
င်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ လူထုသတင်းမှာ ဖဆပလအစိုးရရဲ့ အုပ်ချုပ် မှု
အမှားတွေ၊ အားနည်းချက်တွေကို သတင်းစာထဲ ထည့်ရေးခဲ့တာကြောင့်
လူထုဦးလှကို ထောင် အကြိမ်ကြိမ် ပြစ်ဒဏ်ချခဲ့ပါတယ်။ ဦးလေးလှဟာ
ထောင်ထဲမှာ ပဲ "ထောင်နဲ့ လူသား"၊ "လှောင်ချိုင့် တွင်းမှ ငှက်ငယ်များ
"၊ "လေနဲ့ အတူ"၊ "စစ်၊ အချစ်နှင့်ထောင်"စတဲ့ ထောင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝ
တ္ထု တွေ အဖြစ်အပျက်တွေကို ရေးခဲ့တာကြောင့် ပိုမိုထင်ရှားခဲ့တယ်။
ထောင်ဘဝနဲ့ ထောင်ကျလူသား တွေအကြောင်း အပီပြင်ဆုံး ရေးနိုင်ပြီး
ထင်ရှားတဲ့ စာရေးဆရာကြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဗန်းမော်တင်
အောင်ကလည်း လင်းယုန်ဂျာနယ်၊ လင်းယုန်သတင်းစာတွေ

ထုတ်ဝေပြီး ဖဆပလအစိုးရကို ထိပါး တဲ့ သတင်းတွေ၊ ဆောင်းပါးတွေ ဖော်ပြခဲ့တာကြောင့် ထောင်ကျခဲ့ရသလို အမေ၊ ပြည်တော်သာ ခင်ခင်ဦး ၊ မုန့်တိုင်းကထန် စတဲ့ ပြည်တွင်းစစ်ကို ဆန့်ကျင်တဲ့ စာအုပ်တွေ၊ အဖိနှိပ်ခံ အလုပ်သမား လူတန်းစားအကြောင်း ရေးတဲ့ စာအုပ်တွေကြောင့် ထောင်အကြိမ်ကြိမ် ကျခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ မြိုင် ဝတ္ထုဆိုရင် ထောင်ထဲမှာပဲ ရေးခဲ့တာပါ။ မြသန်းတင့်ရဲ့ အမှောင်ရိပ်ဝယ်၊ ၁၀ ကြိမ်မြောက် အလည် ရောက်ခြင်း စတဲ့ ထောင်ဝတ္ထုတွေကလည်း စာပေသမိုင်းမှာ ထိပ်ဆုံးမှာ ရှိခဲ့တာပါပဲ။ ရန်အောင် မောင်မောင်တို့လို စာရေးဆရာတွေကတော့ အဖမ်းခံရပြီး ထောင်တွင်းအကြောင်း ရေးကြတာ မဟုတ်ဘဲ ထောင်မှူး ထောင်ပိုင်တွေအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ထောင်အကြောင်း ရေးကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးလို့ အမြင့်ဆုံး ထောင်ဒဏ်ကျခံရသူကတော့ မောင်ဖေငယ်ပါ။ ။ လူထုဦးလှ၊ ဗန်းမော် တင်အောင်တို့ က အမြင့်ဆုံး ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ် လောက်ပဲ ကျပေမယ့် မောင်ဖေငယ်ကတော့ တစ်သက်တစ်ကျွန်း ကျတယ်။ (ကျွန်တော့်ကို သူ ပြောပြတာက သူ့ရဲ့ တစ်သက်တစ်ကျွန်း ပြစ်ဒဏ် က အမြင့်ဆုံး ‘က’အဆင့် ဖြစ်တယ်လို့ ပြောပါတယ်) ရေးတဲ့ စာအုပ်ကလည်း သမိုင်းစာအုပ် ဖြစ် ပါတယ်။ "ဖောင်းကားစား မောင်မောင်" ဆိုတဲ့ ကုန်းဘောင်ခေတ် မင်းဆိုးမင်းညစ်တစ်ပါး အကြောင်း ရေးတာပါ။ စာရေးဆရာဟာ ဖောင်းကားစားမောင်မောင်ကို အကြောင်းပြုပြီး မဆလ ခေတ်ကို စောင်းရေးတယ်။ ကုန်းဘောင်ခေတ် မင်းကို ရေးသလိုလိုနဲ့ လက်ရှိ မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ်စနစ် ကို တိုက်ခိုက်တယ်။ ခေါင်းဆောင်တွေကို စော်ကားတယ်ဆိုပြီး အမြင့်ဆုံးပြစ်ဒဏ်ချမှတ်လိုက်တာ ပါ။ မောင်ဖေငယ် ရေးတဲ့ ထဲမှာ "မယားပြီးမယား၊ စပါးပြီးစပါး၊ စကားပြီးစကား" ဆိုတဲ့ အရေး အသားဟာ ဖောင်းကား

စားမောင်မောင်မင်းကို ရေးသလိုလိုနဲ့ လက်ရှိခေတ် ခေါင်းဆောင်တွေ ကို စောင်းရေးတာကြောင့် အပြစ်ကြီးတယ် ဆိုပြီး တစ်သက်တစ်ကျွန်း ချလိုက်တာပါပဲ။

သူ ထောင်ကျပြီးတဲ့ နောက် ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှာ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာတွေ အများ အပြား အစုလိုက်အပြုံလိုက် အဖမ်းခံရပါတယ်။ တစ်ပြည်လုံး နယ်အသီးသီး၊ မြို့အသီးသီးက လူအတော် များများကို ပုဒ်မ ၅ (ည) နဲ့ ဖမ်းဆီးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အင်းစိန်ထောင်က ကိုယ်တွေ့အားလုံး မှာ ၅ (ည) တွေနဲ့ ပြည့်ကျပ်နေတာကြောင့် အဆောင်တွေကို ပို့ရပါတယ်။ ၃ ဆောင်မှာ အများ ဆုံး ရောက် တာပါပဲ။

အဲဒီအချိန်မှာ မောင်ဖေငယ်က ထောင်ကျပြီး တောင်ယာတန်းစီးဖြစ်နေပါပြီ။ တောင်ယာ ဆိုတာက ထောင်မှာ သီးနှံအမျိုးမျိုး စိုက်ပျိုးပါတယ်။ မုန်လာ၊ မုန်ညင်း၊ ဂေါ်ဖီ၊ ကိုက်လန် စတဲ့ စားပင်တွေကို ထောင်ရဲ့ တောင်ယာစိုက်ခင်းမှာ လည်း စိုက်ပါတယ်။ ထောင်မှာ အုတ်ရိုးနှစ်ထပ် ရှိပါတယ်။ အပြင်အုတ်ရိုး၊ အမြင့်ကြီးနဲ့ အတွင်းအုတ်ရိုးက အနိမ့်နှစ်ခုကြားအတွင်းမှာ စိုက်ခင်း တွေ ရှိပါတယ်။ မောင်ဖေငယ်ကတော့ ၃ ဆောင် စိုက်ခင်းရဲ့ တောင်ယာတန်းစီးပါ။ တန်းစီးဆိုတာ က အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ထောင်ကျတွေကို အုပ်ချုပ်ရတဲ့ အကျဉ်းသားအရာရှိကို ခေါ်တာပါ။

ပျဉ်းမနားက မောင်သင်းခိုင်၊ ဇော်ဝင်းကို၊ မြင်းခြံက မောင်လူမှီနီ၊ မောင်ဝင်းဗိုလ်၊ တောင် ကြီးက မောင်မြေနှီ စတဲ့ ကဗျာဆရာတွေ၊ ရန်ကုန်က သခွပ်နီ၊ ပြည်တော်ဦး၊ မောင်အောင်ပွင့် စတဲ့ ကဗျာဆရာတွေဟာ ထောင်ထဲအပြုံလိုက် ရောက်လာကြတာပါ။ သူလို စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာ တွေ ရောက်လာတော့ မောင်ဖေငယ်အဖို့ မျက်နှာလွှဲလို့ ဘယ်

ရတော့မလဲ။ ကျွန်တော်တို့ ဟာ ထောင် ဝင်စာ မရှိကြတော့ ငတ်ပါတယ်။ ထောင်က ကျွေးတဲ့ ထမင်းပဲ စားရပါတယ်။

ဒါကြောင့် မောင်ဖေငယ်က သူ့လူတွေနဲ့ အတူ ငါးပိကြော် ပါတယ်။ ထောင်ငါးပိမျိုး မဟုတ်ဘဲ ငရုတ်သီး၊ ပုစွန်ခြောက်၊ ငါးခြောက်၊ စိမ်းစား ငါးပိတွေ ထည့်ပြီး အတတ်နိုင်ဆုံး များများ ထည့်ပြီး ကျွန်တော်တို့ စာပေသမားအားလုံး စားနိုင်အောင် ဒယ်အိုးကြီးနဲ့ ကြော်တာပါ။ ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ထံ ပို့ပေးပါတယ်။ အသီးအရွက်တွေကိုလည်း ကြော်ပေးသလို တို့ စရာအဖြစ် ခရမ်းသီး၊ ကိုက်လန်၊ ကန်စွန်းရွက် စတဲ့ တို့ စရာ အရွက်တွေကိုလည်း ပို့ပေးလေ့ ရှိပါတယ်။ ရာဇဝတ်မှုနဲ့ ထောင်ကျတွေကြား နှစ်နဲ့ ချီပြီး နေလာရတဲ့ မောင်ဖေငယ်ဟာ သူနဲ့ ဝါသနာတူ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာ ဆရာတွေ ရောက်လာတော့ တော်တော်လေး ပျော်ရွှင်သွားတယ်။ သူ တတ်နိုင်တာတွေ၊ ကူညီနိုင်တာ တွေကိုလည်း ကူညီချင်ပုံရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နဲ့ တွေ့ချင် ပြောချင်ပေမယ့် ပြောခွင့်၊ တွေ့ခွင့်တော့ မရရှာပါဘူး။ မသိမသာတွေ့ပြီး မိနစ်ပိုင်းလောက်ပဲ စကားပြောရတယ်။ ၅ (ည) တို့၊ ၁၀ (က) တို့လို ပုဒ်မနဲ့ လူတွေကို တခြား အကျဉ်းသားတွေက စကားပြောခွင့် မရပါဘူး။

အထူးသဖြင့် ပြစ်ဒဏ်မကျသေးတဲ့ အချုပ်ကာလဆိုရင် အဆက်အသွယ် လုပ်လို့ မရပါဘူး။ မောင်ဖေငယ်က တစ်သက်တစ်ကျွန်းကျနေတဲ့ စာရေးဆရာဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ကတော့ အချုပ် ကာလပဲ ရှိတာကြောင့် အဆက်အသွယ် မလုပ်ရ၊ အပေးအကမ်း မလုပ်ရပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မောင်ဖေ ငယ်ဟာ အခက်အခဲတွေကြားထဲကနေ သူချစ်တဲ့ စာပေသမားတွေကို အကူအညီပေးခဲ့တာကို ယခု တိုင် သတိရနေပါတယ်။

မောင်ဖေငယ် ရေးခဲ့တဲ့ ရနောင်မောင်မောင်တုတ်၊ ဖောင်းကားစား

မောင်မောင် စတဲ့ စာအုပ်တွေအပြင် သမိုင်းနှင့် ဝိရောဓိဖြစ်ခြင်း၊ စာအုပ်လိုမျိုး သမိုင်းပညာရှင်တွေကြား ငြင်းခုံဆွေးနွေး စရာတွေ ရှိတဲ့ စာအုပ်နဲ့ သမိုင်းအမြင်မျိုးကလည်း ရှားပါတယ်။ မောင်ဖေငယ်ရဲ့ ဖောင်းကားစား မောင်မောင်စာအုပ် နာမည်ကြီးတာရော။ စာရေးသူ ထောင်ဒဏ် တစ်သက်တစ်ကျွန်း ကျသွားတာ ရော ကြားသိခဲ့ရပေမယ့် မသိကျွမ်းခဲ့ရပါဘူး။ ထောင်ထဲဆုံခဲ့ပေမယ့်လည်း မိတ်ဆွေအဖြစ် နှုတ်ဆက် ရုံရှိကြသလို ငတ်နေတဲ့ အချိန် သူ့ကျေးဇူး ကြီးခဲ့တာကိုလည်း သတိရခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို ထောင်ထဲနေ ရင်း ကံကြမ္မာ အလှည့်အပြောင်း ဖြစ်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အုပ်စုကြီးကိုလည်း ရုံးတင် တရားစွဲနေပါပြီ။ ထောင်ဘူးဝ တရားရုံးကို ထွက်နေရတာကြောင့် ကျွန်တော်တို့လည်း အိမ်က ပါဆယ်ရ လာကြတယ်။

ဒါကြောင့် အစောပိုင်းကလို မငတ်ကြတော့ပါဘူး။ ရုံးထွက်ပြရတာကြောင့် အဆောင်ကနေ တိုက်ခန်းတွေဆီ ပြောင်းလဲတဲ့အတွက် မောင်ဖေငယ်နဲ့ လည်း ဝေးခဲ့ကြရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ၂/၈ ဝ အမိန့် ဆိုတဲ့ အထွေထွေလွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ကြီး ထွက်လာပါတော့တယ်။ ဒီအမိန့် ကြောင့် နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှု၊ တောတွင်းနဲ့ ဆက်သွယ်မှု၊ မတရားသင်းပုဒ်မ ၅ (ည) ပုဒ်မ စတဲ့ အမှု တွေဟာ အရင်ဆုံး အကျိုးခံစားရပါတယ်။ နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင်တွေကို လုပ်ကြံရန် ကြံစည်တာကြောင့် သေဒဏ်ကျခံရတော့မယ့် မန်းငွေအောင်၊ ကျော်ထူး၊ မန်းဒါဝိတ် စသူတွေဟာ သေဒဏ်က လွတ်မြောက်ရုံမကဘူး။ ထောင်ကျလည်း ချက်ချင်း လွတ်သွားပါတယ်။ သခင်းစိုးလည်း တစ်သက်တစ်ကျွန်း ပြစ်ဒဏ်ကနေ လုံးဝ လွတ်မြောက်သွားခဲ့သလို မောင်ဖေငယ်ကိုလည်း ထောင်က ချက်ချင်း လွတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း လွတ်မြောက်လာခဲ့ပါတယ်။

အပြင်ရောက်ကြတဲ့ အခါ စာရေးဆရာတွေကို မေတ္တာနဲ့ အခမဲ့ဆေးကုပေးတဲ့ ကျောက်မြောင်း က ဒေါက်တာတင်စံဦးထံ စာရေးဆရာတွေ သွားရောက် ပြသရင်းကနေ မောင်ဖေငယ်နဲ့ ပြန်ဆုံရပါ တော့တယ်။ ဒီအချိန်မှာ တော့ ထောင်ထဲတုန်းကလို အချုပ်အချယ်နဲ့ မဟုတ်ကြတော့ဘဲ လွတ်လွတ် လပ်လပ်၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး တွေ့ဖြစ်တာပါ။ မောင်ဖေငယ်က နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ငံရေး စာပေရေးတဲ့ စာရေးဆရာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သမိုင်း စာရေးဆရာပါ။ သမိုင်းကို အလွန် စိတ်ဝင်စားတဲ့ သမိုင်းပညာရှင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ဆရာဦးသုခရဲ့ သွေးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ စာရေး ဆရာ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ ဦးသုခရဲ့ တူအရင်းပါပဲ။ ဦးသုခက စာပေဘက်ဝါသနာပါတဲ့ သူတူကို မန္တလေး လူထုသတင်းစာတိုက်မှာ ထားပေးတယ်။ မောင်ဖေငယ်ဟာ မန္တလေးသားလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ လူထုမှာ အလုပ်လုပ်ရင်း စာတွေ ရေးဖြစ်သလို ပုံနှိပ်ပညာ၊ သတင်းစာပညာတွေကို လက်တွေ့လုပ်ရင်း ရရှိခဲ့တယ်။ နောင် စာရေးမယ်ဆိုပြီး ရန်ကုန် ရောက်လာတာပါ။

ဝိနိဝိနိပါးပါး၊ ဖြူဖြူချောချောနဲ့ မောင်ဖေငယ်ဟာ စိတ်သဘောထားလည်း အလွန်ဖြူစင် ပါတယ်။ ကူညီရိုင်းပင်းစိတ် ရှိတယ်။ အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေတွေရဲ့ အနွံအတာကို ခံတယ်။ အကူ အညီလည်း ပေးပါတယ်။ ခင်မင်စရာကောင်းတဲ့ မောင်ဖေငယ်နဲ့ အပြင်ရောက်တဲ့ အခါ ကျွန်တော် တွဲဖြစ်ပါတယ်။ သူနဲ့ အတွဲများ တဲ့ မောင်ခေတ်ထွန်းနဲ့ ပါ ခင်မင်ခဲ့တယ်။ မောင်ဖေငယ်က သူမှန်တယ် ထင်ရင် ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်တယ်။ သူ့အပေါ် စီးပိုးတယ်လို့ သူ ယူဆတဲ့ ထုတ်ဝေသူတွေကို ခပ်ပြတ်ပြတ် ရင်ဆိုင်တယ်။ သူဟာ ရောဂါဖြစ်လို့ ဆေးကုတာကအစ သူထင်သလို လုပ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း အသေစောသွားတယ်လို့ ပြောရလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။

မောင်ဖေငယ်မှာ ဆီးချိုရောဂါ ရှိပါတယ်။ အချို့မစားရ၊ အငန်မစားရ၊ အဆီမစားရ ဆိုတဲ့ ဆရာဝန်ရဲ့ ကန့်သတ်ချက်တွေကို သူက သိပ်မလိုက်နာချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ နဲ့ လက်ဖက်ရည် ဆိုင် ထိုင်ရင် အချို့ဆုံးကျောက်ပန်းတောင်းလို့ မှာ ပြီး သောက်တာမျိုးလည်း ရှိတယ်။ ကျွန်တော်က "သူငယ်ချင်း ဆီးချိုလည်း ရှိတယ်ဆိုပြီး ဘာဖြစ်လို့ ကျောက်ပန်းတောင်းမှ သောက်ရတာလဲ" လို့ မေးတဲ့ အခါ "ဆီးချိုတော့ရှိတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဆိုးဆိုးရွားရွားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခါတလေ အချို့ ပြင်းပြင်းလေး သောက်ကြည့်ချင်တာပေါ့"လို့ ရယ်ကျဲကျဲနဲ့ ဖြေပါတယ်။ မောင်ဖေငယ်ဟာ ရန်ကုန် မှာ နေရေးနဲ့ စားရေးအတွက် စာပဲ ရေးပြီး ရပ်တည်ခဲ့ရတာပါ။ သူ နောက်ဆုံးနေသွားတာက ကန်တော်လေး၊ မန္တလေးလမ်းမှာ ပါ။ သူ ဆုံးသွားတာကို စာပေနယ်က မသိကြလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ သူ့အသုဘမှာ စာရေးဆရာတွေ သိပ်မတွေ့ရပါဘူး။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် စာတစ်အုပ် ရေးတာကြောင့် အမြင့်ဆုံး ပြစ်ဒဏ် ထောင်ဒဏ် တစ်သက်တစ်ကျွန်း ကျခံရတာဟာ ခေတ်သစ် မြန်မာစာပေလောက မှာ မောင်ဖေငယ် တစ်ဦးတည်း ရှိလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်။
